

Belgelerle Adım Adım Eski Konya (2)

SELÇUKLU DÖNEMİ ÖNCESİ VE SONRASINDA KONYA

Mehmet Ali UZ
Mehmet DOĞAN

a. Selçuklu Dönemi

Tarihte, Konya çevresinde bazı bölgelerde (Çatalhöyük ve Karahüyük gibi merkezler) iskân, MÖ. 7000-9000 yıllarına kadar giderken, Konya merkezinde iskânın, MÖ. 1000'lerden itibaren başladığı, özellikle de Konya'nın, MÖ. 300 yıllarından itibaren hızlı bir gelişme gösterdiği belirtilmektedir.(1)

Romalılar Devrinde Konya İconium adı ile Likaonya bölgesinin en önemli şehirlerinden birisidir. Milattan sonra 395 yılında Roma İmparatoru Theodosius memleketini iki oğlu arasında paylaşırması sonrasında Konya bölgesi, Bizans İmparatorluğu'nun eline geçti. (2)

Anadoluda, Roma'nın bölünmesinden sonra etkinliğini kaybederek devam eden Bizans dönemini mütea-

kip, Anadolu'da hâkimiyeti ele geçiren Türkiye Selçuklu Devleti, iki asırdan fazla bir zaman devam etti.

Türkler, Malazgirt Zaferi'nden önce ilk defa Konya'yı 1068 yılında ele geçirmişlerse de (3) sonradan şehir Bizanslılar tarafından tekrar istirdat edilmişti.(4)

1071 Malazgirt Zaferi'nden sonra Anadolu kapıları tamamen Türklere açıldı ve Anadolu'ya akınlar hızlandı. İki yıla varmadan Türk akıncıları Anadolu'yu boydan boya aşarak Ege ve Marmara Kıyılarına ulaştı.. Bir tarafta Ege kıyıları Çaka Bey tarafından vurup fethedilirken, 1075 Miladi yılında İznik ve çevresi de Kutalmışoğlu Süleyman Şah tarafından fethedilerek İznik başkent yapıldı ve böylece Türkiye Selçuklu Devleti kurulmuş oldu.

Günümüzde İnce Minare ve çevresi

Yaklaşık 100 yıl öncesi İnce Minare ve çevresi

Osman Turan Hoca, İ. Hakkı Konyalı gibi bazı tarihçilerin aksine, önce Konya'nın fethedilerek başkent yapıldığı, sonradan başkent in İznik'e nakleildiği yolundaki tezi kabul etmez. (5)

Türkiye Selçuklularının kurucusu Süleyman Şah'ın, güneyde giriştiği genişleme hareketi, Büyük Selçuklu Devletini rahatsız etti. Süleyman Şah, Ayn Saylam Mevkiinde 5 Haziran 1086 tarihinde Tutuşla yaptığı hanedan savaşında savaşı ve sonunda da hayatını kaybetti.(6) Altı yıllık bir fetret döneminden ve Melik Şah'ın vefatından sonra, 1092 yılında serbest bırakılan I. Kılıç Arslan gelip İznik'te babasının tahtına oturdu. Türkmenler de buna karşı koymadılar.

Bu dönemde Birinci Haçlı Seferi'nin başlaması, İznik'in işgal edilerek Hıristiyanların eline geçmesi üzerine Kılıç Arslan, Anadolu içlerine doğru çekilerek başkenti Konya'ya taşıdı. Kendi güçlerinden çok üstün Haçlı güçlerinin büyük bir bölümünü vurkaç taktiği ile kısmen eritmeye muvafak oldu. Haçlı ordusunun bir bölümü Kütüs'ü olarak burada bir krallık kurdu. Birinci Haçlı Seferi bertaraf edildikten sonra doğuda ve güneydoğuda

sınırlar genişletilmeye çalışıldı.

Musul seferi sırasında I. Kılıç Arslan, babası gibi Çavlı'ya karşı 14 Haziran 1107 (19 Şevval 500) tarihinde girdiği hanedan savaşında yenik düştü. Habur Suyu'ndan güçlerini karşı tarafa geçmek isterken, ok yağmuru altında atıyla birlikte suda boğularak hayatını kaybetti. (7)

Biri biri ardınca iki Haçlı seferi, I. Mesut ve II. Kılıç Arslan dönemlerinde de devam etti. İkinci Haçlı Seferi olarak bilinen seferde Alman İmparatoru Conrad III, Fransa Kralı Louis VII Katılmış, ardi ardına gelen bu ordular Sultan Mesut tarafından dağıtılmışlardı.

Bu dönemde, sayıları milyonu aşan Haçlı sürüleri, Anadolu ve Konya'ya büyük zarar verdi. Bu değerli Selçuklu sultanları, verdikleri çetin savaş ve müdahalelerle haçlı sürülerine Anadolu'yu mezar yaparak, bu toprakları bize ebedi vatan olarak bıraktılar.

II. Kılıç Arslan'ın Bizans'a karşı, 572/1176 yılında kazandığı Miryakefalon Zaferi ile Bizans'ın Anadolu'da yeniden hâkimiyet kurma heveslerini tamamen sona erdirdi ve bu savaş Anadolu'da ikinci bir Malazgirt olarak kabul edildi. Bu savaştan sonra Bizans, bir daha belini doğrultamadı. Selçuklu Köşkü ile Alâeddin Camii'nin bir bölümü II. Kılıç Arslan tarafından yapıldı.

I. Mesut döneminde Konya ve ülke genelinde canlanmaya başlayan gelişme ve imar hareketleri, I. Alâeddin Keykubat döneminde zirveye ulaştı. Sınırlar genişletildi, Alâiye (Alanya) fethedilip bir surla tahkim edildi. O dönemde Konya, İslâm dünyasının en müreffeh, ve en zengin şehirlerinden

birisi olarak, bir ilim-irfan, kültür, sanat ve cazibe merkezi hâline geldi. Ticaretin gelişmesi ülkede zenginliğin ve refahın artmasını sağladı. Bu dönemde sanatkarlar ve ilim adamları büyük itibar gördü. Medreselerde din ilimleri yanında fen ilimleri de okutuldu. Pek çok ilim adamı gibi Mevlâna ailesi ve Muhittin Arabî de bu sıralarda Konya'ya geldi.

Selçuklu'nun hâkim olduğu şehirlerin her tarafı hanlar, hamamlar, keransaraylar, medreseler, darülhuffazlar, camiler, mescitler, hangâh, tekke, zaviye ve köprülerle donatıldı. Alınan tedbirlerle yollar emin hale getirildi.

1121-1122 yıllarında iç ve dış surlar I. Alâeddin Keykubat tarafından yeniden yapılarak tahkim edildi. Sultanın emriyle surların tamamlanmasında devlet adamlarının büyük gayretleri görüldü. Alâeddin Camii'nin inşaatı o dönemde tamamlandı. Selçuklu Köşkü yeniden tamir edildi. Ülkenin sınırları genişletildi. Türkiye böylece Selçukluların Tarih sahnesinden çekilmesinden sonra kurulacak olan bir cihan devletinin kuruluşunun zemini hazırlanmış oldu.

I. Alâeddin Keykubat'ın Kayseri'de 634 senesi Şevval ayında / Mayıs-Haziran 1237 yılında zehirlenerek öldürülmesinden (8), kardeş kavgalarının ortaya çıkmasından ve Moğol saldırılarının yoğunlaşmasından sonra, bazı devlet adamlarının devleti ayakta tutma gayretlerine rağmen, devletin çöküşü önlenemedi. Konya bundan sonra da bir süre Karaman Oğullarına başkentlik etti.

Uzluk, I. Alâeddin Keykubat'ın büyük bir sır olan ölümü ile ilgili olarak, **“Alâeddin'in ölümü tetkike şayandır. Ya bir cinayettir yahut Botilismus denilen bir gıda zehirlenmesidir.”** der. (9)

Alâeddin, İplikçi ve Sahibata Camileri, Sırcalı, Karatay ve İnce Minareli Medresesi, Nalınca Baba, Hocacihan, Sephavan, Tacülvezir ve Ateşbazveli Türbeleri gibi pek çok türbe, Hoca Ahmet Fakih Külliyesi yanında pek çok da külliye hep bu dönemin yüzüğü

Hocacihan Hanı

İplikçi Camii

Sahibata Türbesi ve Hangâhı

tarihî eserlerinden bazılarıdır. Bu eserlerin çoğu çeşitli badireler atlatarak günümüze kadar gelebilmiştir.

- 1- Tuncer Baykara, Türkiye Selçukluları Devrinde KONYA, Konya 1998, s. 131.
- 2- Önder Mehmet, Mevlana Şehri Konya, s. 15.
- 3- Osman Turan, Selçuklular Zamanında Türkiye, İstanbul 1971, s. 55.
- 4- Tuncer Baykara Konya'nın ilk ele geçirilişinin 1089 tarihinde olduğunu yazar.
- 5- Osman Turan, s.55
- 6- Turan, s. 75
- 7- Turan, s. 109.
- 8- Emine Uyumaz, Sultan I. Alâeddin Keykubat Devri, Ankara 2003, s. 93.
- 9- İbn-i Bibi, Anadolu Selçukî Devletleri Tarihi, (Ç. M. Nuri Gençosman, Notlar, F. N. Uzluk), Ankara 1941, s. 188, dipnot.

Prof. Dr.
Haşim KARPUZ

KADINHANI KERVANSARAYI KÜLTÜR MERKEZİ VE MÜZESİ

Bu yazının başlığı Kadınhanı Belediyesi'nin yeni kültür ve sanat projesinin adını taşıyor.1223 yılında Selçuklu hanedanına mensup Raziye Hatun'un yaptırdığı kervansarayla şenlenen ilçe merkezi aynı adla anılıyor. Zaman içerisinde kullanım dışı kalan yapının avlu kısmı üzerine bugünkü (Ziraat Bankası-Belediye Otel) yapılmış, kapalı bölümü de Vakıflar idaresince onarılarak kiraya verilmiş, bir ara kapalı çarşı-mobilya satış mağazası olarak bile kullanılmıştır.Şimdi ise Kadınhanı Belediyesiince Vakıflar Müdürlüğünden devralınarak bir kültür merkezi ve müze haline getirebilmek için çalışma başladı.

Bu kapsamdaki ilk toplantı bir istişare şeklinde 23 Ocak 2010 tarihinde Kadınhanı Belediyesi başkanlığında yapıldı.Kadınhanı Kaymakamı Tayfur Elbasan, Kadınhanı Belediye Başkanı, İlgili İlçe daire Müdürlükleri Parti temsilcileri Sivil Toplum Kuruluşları ve bazı Öğretim üyelerinin katıldığı toplantıda Kervansarayı yeniden fonksiyon vererek yaşatmak çok amaçlı toplantı merkezi müze haline getirmek için şu görüşler üzerinde durulmuştur.

-Kent Tarihi Müzesi yapalım (Haşim Karpuz).

-Bu müzede Kadınhanı Arşivi-Kent belleği kurulsun(Bekir Şahin).

-Kadın el sanatları, sergi, kermes çalışmaları için haftada birgün bu müze kadınlarımıza ayrılınsın(Hulusi Gökgele, Belediye Başkanı).

-İlçedeki taş ve arkeolojik eserlerin bu müzede toplanması gerekir (Mustafa Küçüködük).

-Kerpiç evlerin korunması özgün bir mahallede açık hava müzesi kurulması (Bekir Şahin).

-Bu müze veya açık hava müzesi ile ilgili olarak tarım aletleri müzesi kurulması (Yüksekokul Müdürü Ahmet Ögüt).

-Müzede bir kütüphane, dijital arşiv bölümü olmalı orta mekan çok fonksiyonlu bir salon olarak kullanılmalı; konferans salonu, nikah salonu, kafe gibi (Haşim Karpuz).

-Kadınhanı sınırları içerisinde bulunan ve Ankara'ya taşınan Köylütolu Hitit Anıtı'nın bir kopyasının hazırlanıp müzeye konulması (Bekir Şahin).

-Kadınhanı'nın bütün sorunlarının ele alınacağı bir Kadınhanı Sempozyumu yapılması

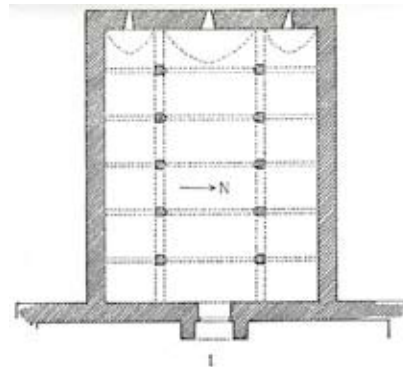
-Kervansarayda yapılacak müze ve sergilemenin dışında Saçıkara Mağarası'nın ve Kestel Kalesi'nin turizme kazandırılması gündeme geldi. Ayrıca, tarım ve hayvancılığa dayanan ilçe ekonomisinin güçlenmesi için ilçede bir eczacılık fakültesinin kurulması, pansiyon ve öğrenci yurtlarının kurulması gibi fikirler beyan edildi(Mustafa Küçüködük).

Sonuç olarak Kadınhanı'nın çok amaçlı bir kültür merkezi haline getirilmesi tarihi ilçe merkezi için önem taşıyor. Bunun gerçekleştirilmesi için yapının iyice etüd edilip nem, örtü yalıtımı, ısıtma, aydınlatma, sorunlarının yapının mekan estetiğine zarar vermeden çözümlenmesi; , kurulacak müze, kütüphane, arşiv, sergileme alanlarının, ortadaki çok amaçlı salonun çok iyi tasarlanması gerekiyor.Kadınhanı'nda kuru-

lacak bir açık hava veya kent müzesi için sergilenecek eser mevcuttur. En önemlisi de tartışmalarda gündeme getirilen Kadınhanı kadınlarının belirli günlerde burada toplanmaları kermes ve el sanatı eserlerinin yerinde sergilemeleri satışa sunmaları ilçenin sosyal hayatına yeni bir soluk getirecektir.

Bu aşamadan sonra Kadınhanı ilçesinin kent dokusunun , sokaklar, kerpiç evler, çeşmeler, ilçenin bir kültür sanat merkezi haline getirilmesini gerektirir.Elbette tarım hayvancılık ticaretin yanında sanayi yatırımlarını iyi planlamak gerekir.

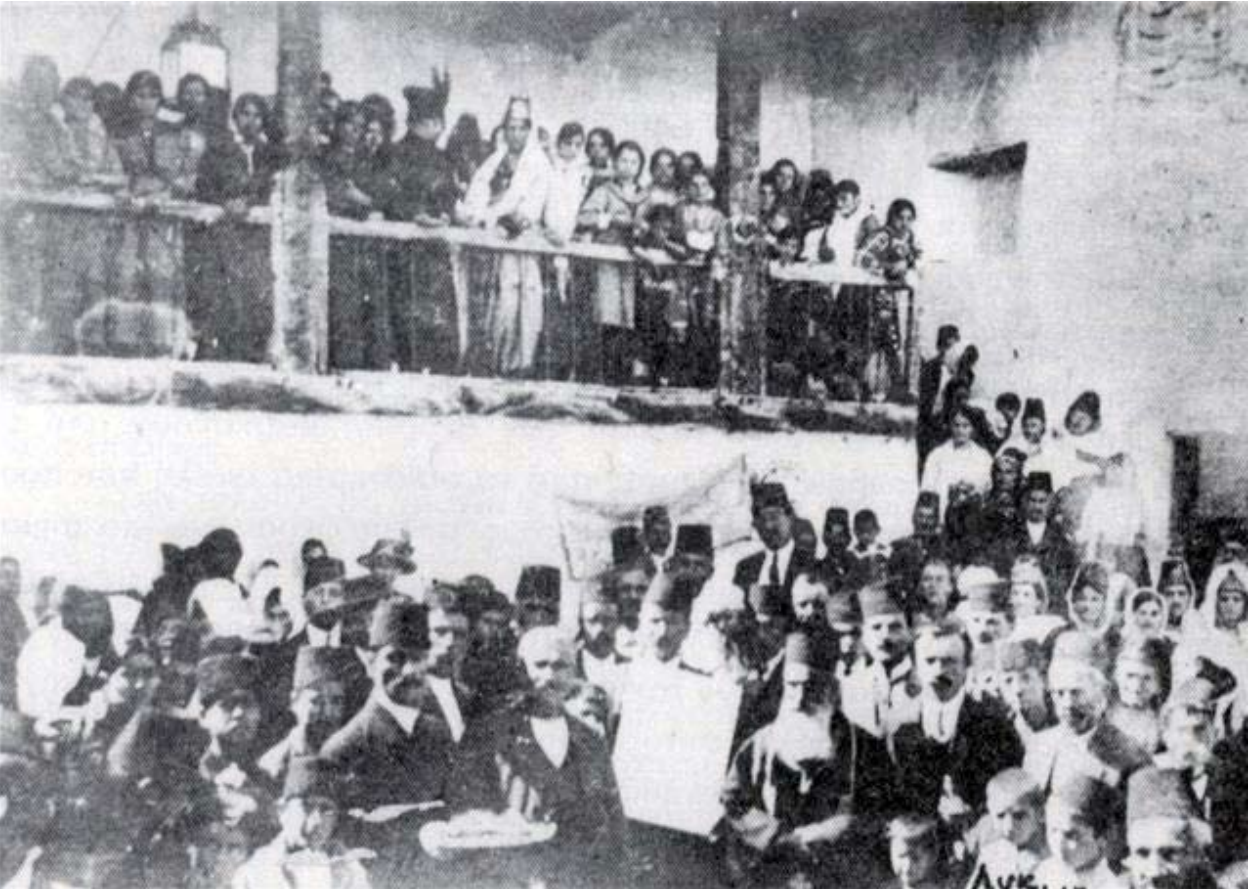

YUNANİSTAN'DA BASILMIŞ BİR SİLLE MONOGRAFİSİ

Tarihi ve kültürel açıdan zengin bir birikime sahip olan Sille hakkında çok sayıda yazı, gerek bilimsel dergilerde, gerekse de basında yer almıştır. Sayıca az olmasına rağmen içeriği ile göz dolduran kitaplar ise dönem dönem yayınlanmıştır. Tamamına yakınının ülkemizde basıldığı tüm bu yayınlar, Sille'nin tarihi ve kültürel zenginliklerini bize hatırlatmaktadır.

Sille'nin sadece bizim için önemli ve değerli olmadığını gösteren,

bu sebeple Sille'ye daha çok sahip çıkmamızı anlatan diğer bir kitap ise Yunanistan'da 2005 yılında yayımlanmıştır. Foundation of the Hellenic World kurumu yayınlarından birisi olan kitabın orijinal ismi ismi "ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΩΜΟΠΟΛΗ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ". "Anadolu'nun kalbindeki bir Rum Kasabası olan Sille" olarak adını çevirebileceğimiz bu kitap, 189 sayfadan oluşmuş Sille hakkında toplu bilgiler veren farklı bir çalışmadır.

Kısaca çoğunluğu kaya oyma olan yer altı mezarlarına, kiliselere ve zengin halk mimarisine ev sahipliği yapan Sille'nin, 19. Yüzyılda misafirperver ve açık yürekli insanlar barındırdığını; buradaki insanların ticaret konusunda üstün yeteneklerinden dolayı ünlendiklerini ve etkileyici gelenekleri ile ilginç el sanatları, giyim, adet ve geleneklere sahip oldukları vurgulanmaktadır. Bu ana fikirle yola çıkılarak hazırlanan kitapta Sille'nin tarihi, doğal ve kültürel zenginlikleri ayrıntılı olarak anlatılmaktadır.

1924-1926'da gerçekleşen mübadeleye kimi zaman duygusal kimi zaman da taraflı yaklaşıldığı görülen bu kitabın bizim için en önemli tarafı 20. Yüzyıla kadar Sille'nin toplumsal bir parçası olan gayrimüslimler hakkında ayrıntılı bilgiler vermesidir. Bu bakımdan şimdiye kadar ortaya konan yayınları tamamlar nitelikte olan eserde, az sayıda siyah beyaz fotoğraf ile 2000'li yıllarda çekilmiş renkli fotoğraflar yer almaktadır. Türkçeye çevrilmesinin Konya için faydalı olacağı düşünülen eser, Sille'nin önemini ve taşıdığı turizm potansiyelini de açıkça göstermektedir.

Aczimin Giryesi

Kalem ve Kılıç...

Dünya barışını arama kılıcın gücünde,
Hatta bulamazsın sen onu kalemin ucunda.
İnsanlar ölmesin diyorsan sözüme kulak ver:
Gerçek barış kalemle kılıcın izdivacında...

Ahmet Serzi

Ahmet Çelik
celikahmet66@hotmail.com

BOZKIRLI MUSTAFA EFENDİ 1916-1979

“Bozkırlı Hoca” adıyla anılan Mustafa Parlaktürk Konya’mızın yetiştirmiş olduğu önemli bir İslam âlimidir.

1916/1332 yılında Bozkır’ın Dere kasabasında dünyaya geldi. Mehmet oğlu Muttalip Efendi’nin oğludur. Muttalip Efendi Konya medreselerinde biraz okumuş ve köyüne dönmüştür. Dere köyünde çiftçilik ve ustalık yaparak geçinirdi. Boş zamanlarında bol Kur’an-ı Kerim okurdu. Muttalip Efendi, 1971’de köyünde vefat etmiştir.

Mustafa Efendi’nin annesi Bozkır’ın Sorgun köyündendir. Mustafa Efendi’nin adını ise anne-annesinin babası olan Mustafa Hoca Efendi’den almıştır. Bu aile Bozkır’da tahin işiyle uğraşan “Karabacaklar” ailesi ile akraba olurlar.

Muttalip Efendi’nin Mustafa, Mehmed ve Ali adında üç oğlu ve bir kızı olmuştur. Oğullarından üçü de imam

olmuştur.

Mustafa Efendi, İlkokulu 1’den 5’e kadar eski usulde (Osmanlıca) okudu. Bundan sonrada resmi bir eğitim almadı. **Kardeşi Mehmed Parlaktürk şöyle anlatır:** “10 yaşından sonra Mustafa abim bize/ailemize yaramadı. Onun hep işi gücü kitap okumaktı. Hatta peder bazen:

-Ne olacak böyle okumak! Artık işimizi gör filan” diye ona kızardı. Ben de okuyacağım der babama karşı gelirdim. Çünkü pederin işleri bana kalmıştı.”

Mustafa Efendi İlk tahsilini Çat’lı Hacı Hüseyin Efendiden yaptı. 12 yaşından itibaren özel dinî dersler aldı. İlk Arapça hocası icazetli âlimlerden Ali Efendi’dir.

Yazısı çok güzel olduğu için henüz 16 yaşında iken köy kâtipliğine getirildi. 4 yıl bu görevi yürüttü. **Kardeşi Mehmet Parlaktürk:** “Köyün bütün dilekçelerini o yazdı. Para pul almazdı. Mecanen yazardı.” demektedir.

Bu arada dönemin tanınmış âlimlerinden Ali Rıza Oguzay Hoca’dan 10 yıl dinî ilimler tahsil ederek, Arapça, sarf-nahiv başta olmak üzere, fıkıh, akaid, tefsir ve hadis öğrendi.

Ahırlı’lı Tevfik (Bilge) Efendi’den de dersler aldı. Bozkırlı Mustafa Efendi’nin gençliği tamamen ilim tahsili ile geçti.

Askere gitmeden önce köyünden ayrılarak Çumra’nın Türkmen köylerine imam olarak gitti.

20 yaşında Konya’ya gelerek Akşehirli Ahmet Efendi’den iki sene dinî dersler aldı.

22 yaşında İstanbul’a gitti. Aynı yıl askerlik görevine İstanbul Heybeliada’da başladı. İstanbul’da bulunduğu sürede İstanbul Müftülük Müsevvidi Hacı Haki Efendiden Farsça öğrendi.

1940 yılında askerden dönünce Karatay ilçesine bağlı Hayiroğlu köyüne imam oldu. 1944'de aynı köyden Hacı İbrahimlerin Mehmet Ağa'nın kızı Ümmü Hanım'la evlendi. Bu evlilikten Halime, Vesile, Abdullah ve Seyit Mehmet adında dört çocukları dünyaya geldi.

Bozkırlı Mustafa Efendi imam olarak bulunduğu Hayiroğlu köyünden Konya Müftülüğüne geldiğinde dönemin Müftüsü Beyşehirli Abdullah Ulubay Hoca ona:

-Her geldiğinde bana sorular sor. Usul öğren diye teşvikte bulunurdu.

1950 yılında Ankara'da Diyanet İşleri Başkanlığı'nın açtığı vaizlik sınavını kazandı. 1950 yılında Karatay ilçesi Dolav Mahallesi'ndeki Hacıvevis Efendi Camii'nde imamlık yapmaya başladı. Daha sonra da Karatay Pisili Camii'ne imam oldu.

1953'te **Müftü Beyşehirli Abdullah Ulubay** zamanında merkez vaizliğine tayin edildi. Aziziye, Kapu ve Tahtatepen Camilerinde uzun süre kürsü vaizliği yaptı

Bozkırlı Mustafa Efendi, müftülük bünyesinde önemli görevlerde bulunup, komisyon başkanlığı yaparak fetva işlerine baktı.

Müftü Abdullah Efendi'den fıkıh ve kelam dersleri aldı. Müftülüğün Fetva Komisyonlarına başkanlık yaptı. İmtihan Komisyonlarında görev aldı. Yeğeni Mehmet Emin Parlaktürk: "İmamlık imtihanlarında tanıdıklarına yardım etmezdi. Bana da yardım etmedi. Bilakis zararı dokundu. Bana çok zor sorular sordu" demektedir.

Pek çok dinî mesele hakkında verdiği fetvalarla Konya'dan ve Konya dışından gelenlerin meselelerin hallinde tek müracaat mercii hâline geldi.

Bazen Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bile görüş aldığı ve fetvasına başvurduğu bir kişi idi.

Fetva konusunda şöhreti Konya dışına kadar yayıldı. Tahir Büyükkörükçü Hoca Efendi, Müftülük görevi yaptığı sırada kendisine fetva için başvuranlara zaman zaman:

-Bu konuda hüküm şöyle, fakat bir defa da Bozkırlı Mustafa Efendi'ye soru-

nuz" diye tavsiyede bulunarak, verdiği fetvadan emin olmak istediği söylenir.

Bozkırlı Hoca'nın 70'li yılların başından itibaren son dönemlerine kadar pazar günleri Tahtatepen Camii'nde verdiği Hadis ve tefsir ağırlıklı sohbetleri, bilhassa İlahiyat hocalarıyla seçkin bir kesimin kaçırmaksızın takip ettikleri dersler haline gelmişti. Başta yetişkin hocalar olmak üzere ilme meraklı pek çok genç talebeler de dersleri merakla takip eder ve notlar alırlardı.

Yetiştirdiği öğrenciler arasında **Kayserili Hafız Halit, Çorumlu Hacı Ahmed Efendi, ikisi de imam olan kardeşleri Mehmet ve Ali Parlaktürk, emekli astsubay Refik Kayaalp, Hayrettin Karaman, Ali Osman Koçkuzu, Vaiz Mustafa Uysal, Mahmut Toptaş hoca efendiler vardır. Ayrıca Mustafa Akdedeoğulları da kendisine sıkça gelirdi.**

Döneminin en yüksek ilime sahip din bilgini olarak kabul edilirdi. Evinde her gün için ilmi bir konuyu seçer, onun üzerinde hazırlanır ve hafta boyu araştırmalarını sürdürürdü.

Mustafa Efendi, programlı şekilde çalışmalar yapar, pazartesi günü Kapı Camii'nde fıkıh, çarşamba günü Aziziye Camii'nde Tefsir ve pazar günü de Tahtatepen Camii'nde hadis dersleri verir-

di.

Bozkırlı Mustafa Efendi, takva ehli bir kimse idi. Münzevi bir hayatı vardı. Dışarıda boş yere gezmez, komşu, akraba, eş-dost ziyaretlerine fazlaca gitmez, herkes onun evine ziyarete gelirdi. Görev dışındaki vakitler hep evinde bulunur, zaten hemen her gün mesele danışmaya gelenlerle evi dolar taşardı. Geceleyin teheccüd için kalkar, sarığını yanından eksik etmezdi.

Mustafa Efendi çok zeki idi. Kendi kendine marangozluk, saatçilik ve ciltçilik öğrendi. Evinde cilt aletleri vardı. Aldığı eserlerin çoğunu ciltlemiştir.

Halk arasında “ayaklı kütüphane” diye maruf oldu. En yakın arkadaşları kitaplarıydı.

Resmi görevi sebebiyle uğradığı Müftülük dairesi dışında en fazla uğradığı mekânlar Arapça eserler satan kitapçılar olurdu. Özellikle Kitapçı Arif (Etik), Can, Uysal Kitabevleri ile İsmail İncili'nin dükkânı sık uğradığı yerlerdi.

Yeni gelen Arapça kitaplardan mutlaka haberdar olur, lüzumlu olanları mutlaka alırdı. Evine götürdüğü kitapları hanımından çekindiği için saklayarak odasına çıkarırdı.

Kendisine

-Aldığın bu kitapları okuyor musun” sorulduğu zaman, cevabı:

-Ben aldığım kitabı okumadan kitaplığımıza yerleştirmem” olmuştur. Gerçekten de sehpasının üzerinde irili ufaklı onlarca kitap her zaman bulunurdu.

Mustafa Efendi, kendisini ziyaret ederek bir konu hakkında fetva isteyenlere, konuyu çok iyi bildiği hâlde ezbere cevap vermeyip, kitaplığından çıkardığı eseri açarak izahatta bulunur, böylece karşısındaki kimse cevaptan emin olurdu.

İlahiyat Fakültesi öğretim üyelerinden merhum Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Küçükcalay, Bozkırlı Hoca'nın yanına sık sık uğrar, onunla tereddüde düştüğü konuları müzakere eder ve ayrılırken de her defasında elini öpmeye çalışırdı. Ama Hoca Efendi elini öptürmezdi. Bir defasında Küçükcalay, Hoca'nın elini sıkıca tutarak bu kez mutlaka öpmek istediğini ısrarla sürdürmüş ve hocanın

elini öpmeyi başarmıştı. Arap üniversitelerinde Arap asıllı öğrencilere Arapça ve tefsir dersleri verecek kadar mükemmel dil bilen ve Arap belagat ve fesahatine aşına olan Küçükcalay gibi bir hoca, Bozkırlı Hoca Efendi'de çok farklı ve üstün özellikler görmeli ki, elini öpmekte ısrar etsin!

Kalfa namıyla maruf Abdullah Okur Hoca şöyle anlatır: Konya Yüksek İslam Enstitüsü'nün açıldığı yıllarda Prof.Dr. Muhammed Hamidullah Konya'ya ziyarete gelmişti. Okulu ve hocaları ziyaretten sonra Konya'da başka ilim adamları ve din âlimleriyle bilinen değerli hocalar varsa onları da ziyaret etmek istediğini söyleyince bir-kaç kişi ziyaret edildi. Son olarak bir de “**Bozkırlı Hoca'ya gidelim**” dedi. Ziyaretlerden pek de aradığını bulamadığı anlaşılınca Hamidullah ister istemez oraya da katıldı. Uzun süren görüşmeden ayrıldıktan sonra Muhammed Hamidullah'ın kendisini gezdiren heyete söylediği şu sözü hiç unutmuyorum: “**Burada böyle bir âlim vardı da siz niye beni başka yerlerde dolaştırıp durdunuz? Yazık, önceki vakitler zayi oldu!..**”

Bozkırlı Mustafa Efendi fıkhî meseleleri çözmeye son derecede maharetliydi. Şöyle bir olay anlatılır: Damat adayına fena halde kızan bir kız babası: “Ben bu adama kız vermem, verirsem şart olsun” diye nikâhı üzerine yemin eder. Kız babasının dışındaki her iki aile efradı ile nişanlı gençler ise bu evliliği şiddetle istemektedir. Yapılan bu büyük yemini çözmek üzere gittikleri her yerden eli boş dönen aile fertleri sonunda Bozkırlı Mustafa Efendi'ye giderek meseleyi danışırlar. Hocanın verdiği cevap sudur: “**Evladım, şart eden adamı başka bir eve götürün. Onu orada oyalarken siz gelin kızı ev halkının elinden alarak damat evine götürün. Böylece gelin kızı babası vermiş olmaz. Annesi veya evdeki yakınları vermiş olur. Yeminini de bozmuş sayılmaz.**” Bu cevapla aile fertleri sevinerek eve dönerler ve anlatılan işlemi gerçekleştirirler.

Adamın birinin bir başkasına söylememesi gereken bir sözü vardır. Onu

mutlaka söylemesi gerekiyor. Ancak o sözü buna aktaran kişi bunu kimseye söylememesi gerektiğini, aksi halde hanımından boş olacağına dair kendisinden ahit alıyor. Meseleyi Bozkırlı Mustafa Efendi'ye götüren kişilere hocanın cevabı şu oluyor: **“O sözü gene hiç kimseye söylemesin ama içinde de tutmasın. Yanında kimsenin bulunmadığı bir mekânda duvara doğru dönerek o sözü duvara yüksek sesle söylesin. Duvarın öte yanında bulunanlar da bu sözü işitmiş olmakla mesele çözülmüş olur.”**

Kardeşi Mehmet Parlaktürk Hoca kendisinden duyduğunu söyleyerek anlatıyor: Karaman'da iki kişi manifaturacılık yapmak üzere ortak olurlar, Ortaklardan birisinin hanımı ortaklık parası olarak altınlarını verir. Diğeri de mevcut parasıyla ortak olur. 10 sene birlikte çalıştıktan sonra ayrılmak isterler. Ayrılrken parasıyla ortak olan der ki: “Senin altınların hesabını şimdiki fiyattan yapacağız.” Diğeri ise: “Hayır der. Ben altınları ta o zaman ortaklığa vermiştim, dolayısıyla o zamanın parasına göre hesabını yapacağız!” ortaklar anlaşamaz, Müftülüğe ve bir-kaç hocaya sorarlar. Fakat tatmin edici bir cevap alamazlar. Konya'ya gelerek Bozkırlı Hoca'ya durumu anlatırlar. Hoca Efendi bunları hayretle dinler ve der ki; **“Siz Beni İsrail döneminin Müslümanları gibi, bu devirde nasıl Müslümanlarsınız böyle!..”** Bozkırlı Hoca, hadislerde geçen ve tarla alışverişi yapıp da tarladan içi altın dolu küp çıkan iki kişinin durumuna işaret eder ve onlardan altın veren ortağa sorar: **“Sen o altınları bozduarak ortaklığa para olarak mı verdin, yoksa altın olarak mı?”** Adam da: “Bozdurdum ve para olarak verdim” deyince: **“O zaman para olarak hesabını göreceksiniz, eğer altın olarak verseydin, şimdiki altın hesabından yapacaktınız”** der. Adamlar: “Hay Allah razı olsun” deyip gitmişler.

Bozkırlı Mustafa Efendi camilerdeki görevine gidip gelirken Koyunoğlu Müzesi'nin karşısındaki Topraklık Hacı Hasan Büyük Camii'nin sokağında bulunan evinden çıkıp, Hacı Ömerler Sokağı'ndan sola saparak Çukur

Mahalle'den Türbe önü'ne giden dar sokağı takip eder, Balıkçı Otelı önünden Türbe önü'ne ulaşırdı. Çünkü, halkın “2 mezarlık arası” dediği Türbe önü-Topraklık arasındaki yol eskiden mezarlıktı. Sonradan açılan yolun altında kalan kabirleri çığnememek için bu yoldan geçtiği hiç görülmezdi.

63 yaşında böbrek yetmezliği nede-

niyle 30 Eylül 1979 Pazar günü vefat etti ve kalabalık bir cemaat tarafından Üçler Mezarlığı'na defnedildi. Kabri bir zamanlar imamlık yaptığı Hacıvevis Camii'ne yakın yerdedir. Allah rahmet etsin.

KAYNAKLAR:

Mehmet Parlaktürk (Bozkırlı Mustafa Efendinin kardeşi ile 14 Haziran 2008'deki görüşme)

Mehmet Emin Parlaktürk (Bozkırlı Mustafa Efendinin yeğeni)

Mehmet Ali Uz, Konya Alim Ve Velileri, (525-526), Konya, 2004

M. Ferit (Uğur)'ten Bir Konferans: 1

Kable'l-İslâm Türk Hars ve Medeniyetine Dair

A. Nüşhet TURGUT

Kable'l-İslâm Türk Hars ve Medeniyetine Dair Konferans
Konya Muallimler Birliği'nde
1 Kânun-ı Evvel 927/1 Aralık 1927

(Maarif Vekâlet-i celilesine takdim edilecektir)

(sayfa 1)

Hanımlar, Beyler!

Maarif Emanet-i aliyyesi tarafından uhdeme tevdi buyurulan konferansın azameti karşısında aczimi düşündükçe gönülüm bir korku düşüyor ve bundan affımı rica ederek kurtulmak istiyordum. Fakat sonra sizin milliyet aşk ve muhabbetiyle titreyen kerim ve necip ruhlarınızın bana verdiği aşırı bir kuvvet bu fikirden feragatimi ve gece huzurunuzda çıkmamı mucip oldu.

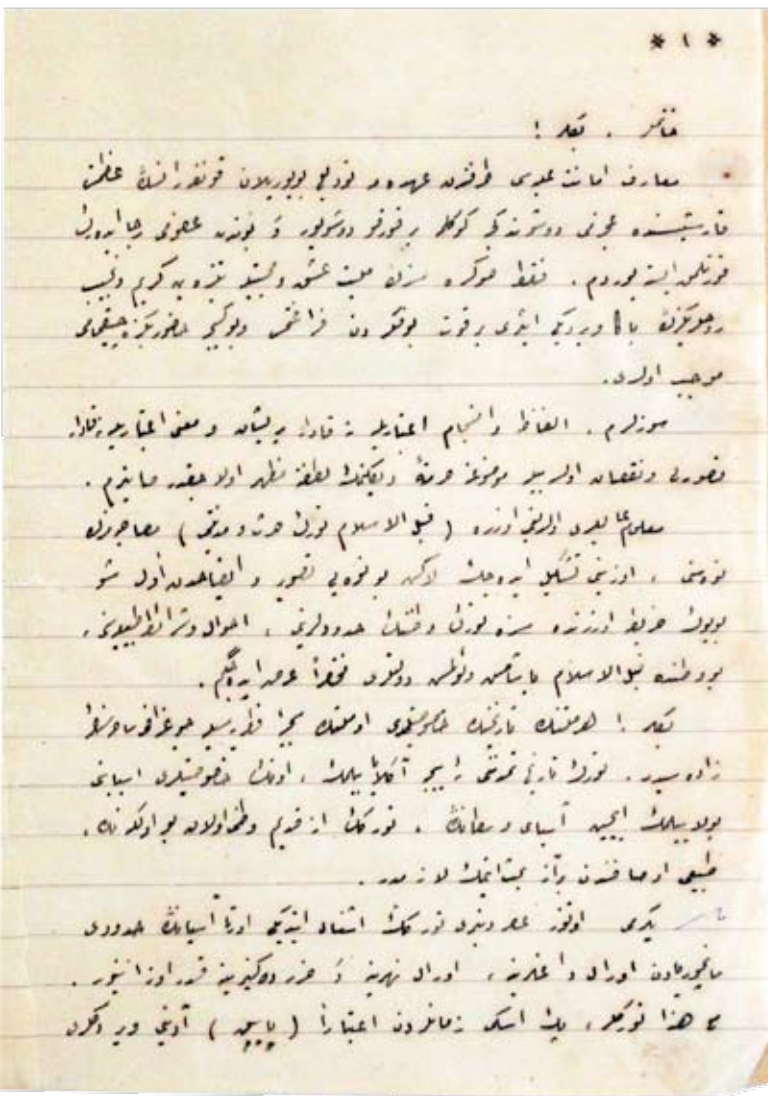
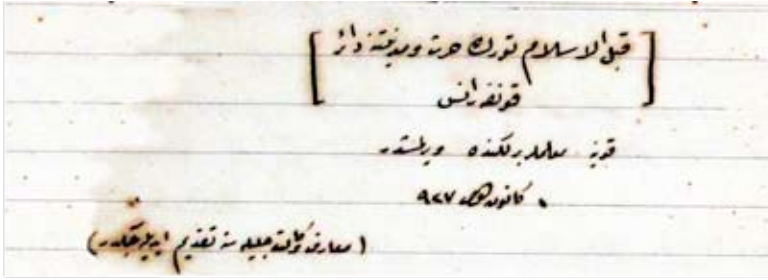
Sözlerim, elfaz ve insicam itibarıyla ne kadar perişan ve mana itibarıyla ne kadar kusurlu ve noksan olsa bile mevzuuna hürmeten dinlenmek lütfuna mazhar olacaktır sanırım.

Malum-ı âlileri olduğu üzere (kable'l-İslâm Türk hars ve medeniyeti) musahabe-mizim nüvesini, özünü teşkil edecek lakin bu nüveyi tasvir ve izahtan evvel şu büyük harita üzerinde size Türk vatanının hudutlarını, ahval ve şerait-i tabiiyesini, bu vatanında kable'l-İslâm yaşamış ve ölmüş devletleri muhtasaran arz edeceğim.

Beyler! Her milletin tarihinin hususiyetleri o milletin seciye-i fitriyesiyle coğrafi sahasının zadesidir. Türk tarihi temeddününü iyice anlayabilmek, onun hususiyetleri esbabını bulabilmek için Asya-yı vustanın, Türk'ün en kadim vatani olan bu ülkenin, tabii evsafından biraz bahsetmek lazımdır.

Yirmi otuz asırdan beri Türk'ün işgal ettiği Orta Asya'nın hududu Mançurya'dan Ural Dağlarına, Ural Nehri'ne ve Hazar Denizi'ne kadar uzanıyor. Maa-haza (bununla beraber) Türkler, pek eski zamanlardan itibaren (Yayık) adını verdikleri

• Devam Edecek

GENÇLERLE BAŞBAŞA

Ord. Prof. Dr.
A. Süheyl ÜNVER

18-10-1967 / Sabah

Ben gençleri okuyan okumayan diye ikiye ayırmam. Ben onları bir bütün sayarım. Mesele okuyup okumamakta değil, adam olmaktır. Sırf diploma ile kalanların bazılarının ilerlemediklerini ve bazılarının da bir çok mevkiler ve yerler işgal ettiklerini görüyoruz. Onların bazılarının aykırı iş ve fikirlerinden daima ızdırap hissedendenim. Ve bu gibi insanların, mensup olduğu memleketlere iyilik yapamadıklarını ve omuzlarında bu milleti ilerletemediklerini üzüntü ile içten duyanlardanım.

İnsan okullarda derece derece Okur. Ne öğrenir? Usulen imtihanı verirler. Bu bir nevi kabiliyetlerini tasdiktir. Asıl mektep hayattadır. Öğrendiklerini muayyen usullerle ileri götürecek, yalnız memleketine değil bütün dünyaya yararlı olmaya çalışacak, her gün ilerleyecek ve etrafındakilere örnek olacaktır.

Bunlar, boş ver denecek derecede klişe basma kalıp sözler telakki olunmamalı. Eğer şahsımızı ilerletmez ve şahsiyet olma yolunda yol almazsak bunun da bizi yetiştiren memleketimize karşı bir nankörlük ve dolayısıyla bir ihanet olduğunu unutmamalıdır. Sen orta ve yüksek diploma al, onunla kal. Olmaz böyle şey.

Gençler: Her şeyden önce insan denilen makbul mahluk olarak ve en az 300.000 kabiliyetle doğ, diplomadan sonra bütün bunları birer birer silen bir simaya bürün ve ilerleme! Bu insanlığa yakışmaz. Ben neyim?

Bu dünyaya neye getirildim diye düşünme, yaratılmamızdaki hikmetten habersiz yaşa. Ve bu nispette çoğal! Olmaz böyle şey.

Eğer okuyanlar ve okumayanlar ve hatalarını değiştirme yolunda olmayanlar, akıllarını başlarına almazlarsa ve düşünce hatalarını tashih yoluna gitmezlerse halimiz nice olur?

Her şeye nemelazım dersek önce kendimize sonra vatanımıza yazık ederiz ve bütün milli ruhumuzdan uzaklaşırız. Bu da feci bir akıbetidir.

“Dünyada dostumuz yok. Bizi milli meselelerimizde yalnız bırakıyorlar” diye yakınıyoruz. Bunda hepimiz fert fert suçluyuz. Bunlarla uğraşmadığımızdan harici düşmanların içimizdeki mikroplarıyla birbirimize düşüyoruz. O cihetle dünya bizi tanımıyor.

Bakınız Albert Sorel ne diyor: Dünyada iki meçhul vardır. Biri kuyuplar, diğeri Türkler.

Bu cihetle seferber olmalıyız. Gençler üniversiteye giremedik diye üzülmeyinler. Manevî ve millî hasletlerimizle müzeyyen olarak kendilerini yetiştirsinler. Ben öyle âlimler tanırım. Milletlerarası şöhretlerimizin başında gelir, eserleri Avrupa dillerine tercüme edilmiştir, mektep mezunu değildir. Ama kendisini yetiştirmiştir. Muasırlarımızdaki ilk mektep diploması olmayıp milletlerarası bir otorite olanlarımız az değildir. Dünyada öyle âlimler vardır ki değil üniversite diploması, lise şahadetnamesine malik değildir. Hele zamanın tababetini yeni keşifleriyle alt üst eden

Şubat ayında kaybettiğimiz değerlerimizden Ord. Prof. Dr. A. SÜHEYL ÜNVER

Ord. Prof. Dr. Ahmet Süheyl Ünver 17 Şubat 1898'de İstanbul'da doğdu. Babası Posta Telgraf Nezareti İstanbul Muhaberratı Umum Müdürü Tırnovalı Dâîzâde, mütefennin alimlerden Mustafa Enver Bey, annesi Hattat Şevki Efendi'nin kızı Safiye Rukiye Hanım'dır.

Rüştiye tahsiline Menba'ül-İrfan'da başlamış, ikmal ettikten sonra 1911'de Mercan Sultanisine geçmiştir. 1915'te Askeri Tıbbiyeye girmiş, üç ay sonra Tıp Fakültesine nakil ile 1920'de hekim çıkmıştır.

İrsî olan sanat kabiliyeti dolayısı ile, 1916-23 seneleri arasında Medresetül-Hattâtîn'de tezhip ve ebru öğrenmiş, sülüs ve nesih yazıda hocası, eniştesi değerli hattat Hacı Hasan Rıza Efendi olmuştur.

1921-23'te Gurebâ Hastahanesi'nde cildiye ve efrenciye ihtisâsı yapmış, 1923'te Haseki Hastahanesi dahiliye asistanlığına geçmiştir. 1927'de hocası Dr. Âkil Muhtar Özden beyin yardımları ile ihtisâsını tamamlamak üzere Paris'e gitmiştir. 1929'da Yurda avdetinden sonra, 1930'da tedavi kliniği ve Farmakodinami müderris muavini (Doçent) olmuştur.

1933'te tamamen Tıp Tarihi Kürsüsüne geçmiş, 1939'da Profesör, 1954'te Ordinaryüs Profesör olmuş, 1972'de emekliye ayrılmıştır.

Türk Tıp Tarihi Kurumu kurucularından olan, merhum Türk Tarih ve Dil Kurumu ile Türkiye Tıp Akademisine ve 18 ecnebi ilim cemiyet ve akademisine de üye idi.

Romanya, Yugoslavya, Yunanistan, Fransa, İsviçre, İtalya, İspanya, Avusturya, Mısır, Irak, İran, B. Amerika, Roma ve Hollanda'da da 1929-69 yılları arasında tedkik gezilerinde bulunmuş ve Türk sanatı sergileri açmıştır!

Tıp, ilimleri ve sanat tarihi konularında uzun yıllar çalıştı. Resim, tezhip ve minyatür yaptı. 50 çeşit pul çizmiştir. Tıbbi ve mistik falklor üzerine değerli çalışmaları mevcuttur. Fransız ve Arap dillerini bilirdi. Evli, iki çocuk babası idi.

İlim ve kültür hayatımızda önemli bir yeri olan bu büyük değerimizi vefat yıldönümünde rahmet ve minnetle anıyoruz.

Pastör diplomalı bir hekim değil, bir kimyagerdir.

Üniversiteye girip yüksek tahsil yapamayanlar şunu da unutmasınlar ki ilim yalnız üniversitelerde değildir. Hariç de daha çok ileri gitmiştir. Mesela ilmî yapabilmektedir. Yüksek tahsil yapacaklar ve yapamayacaklar bence müsavîdir. Kendi kendilerini yetiştirsinler. Üniversitelerimizden mezun olamadan, garpta fahrî doktorluk ve profesörlük payesine erenlerimiz de vardır.

Ama “Adam sende, nemelazım” dedik mi mahvolduğumuz gündür. Bir İngiliz bakınız ne demiş:

“Bir milleti ve memleketi içinden yok etmek isterseniz onlara nemelazımcılığı aşılayın.” Vücudumuz دائما işleyen ve yorulmayan bir canlı makinedir. Nemelazımcılığı bırakıp, çalışalım, yetişelim. Bu dünyada en çok yorulan hiçbir şey yapmayan tembellerdir. En çok da bunlar kafalarını çalıştırmazlar. Çabuk yıpranır ve vakitsiz, manasız ihtiraslarla kendilerini mahvederler.

Bizi idare edenlerden bir ricam var: Lise tahsilini de bir olgunluk derecesi sayarak kanunlarımızı ona göre ayarlamalı. Askerliği ve memuriyete girerek çalışacakların barem derecelerini düzeltmeli; hatta bir memuriyet inhilalinde yüksek tahsil diploması olmasına rağmen liselilerle birlikte imtihana sokmalıdır. Birleşik Amerika bunu tatbik etmiş ve kolej mezunlarına da hayat hakkı vermişlerdir. Yüksek tahsili de, ancak hayatta kolaylıklar sağlayan diplomayı alacaklara değil, istediği dal da biraz da ilim yapmaya heveslilere bırakmalıdır. Dünyada her yerde ve her türlü şartlar arasında esas gayemiz hedefli çalışmalar olmalıdır. Şu olamadık diye üzülmeylim. Çalışalım. Servetler, mevkiler boş şeylerdir. Lakin çalışmak asla! Münhasıran servet ve şöhrete sahip olanlar bedbahtlardır. Şahsî çalışmalarımızla ancak ileri gider ve bahtiyar oluruz.

KİTAPLAR ARASINDA... SÖZCÜKLERİN CENNETİNDE VE CEHENNEMİNDE KIRK BİR YIL

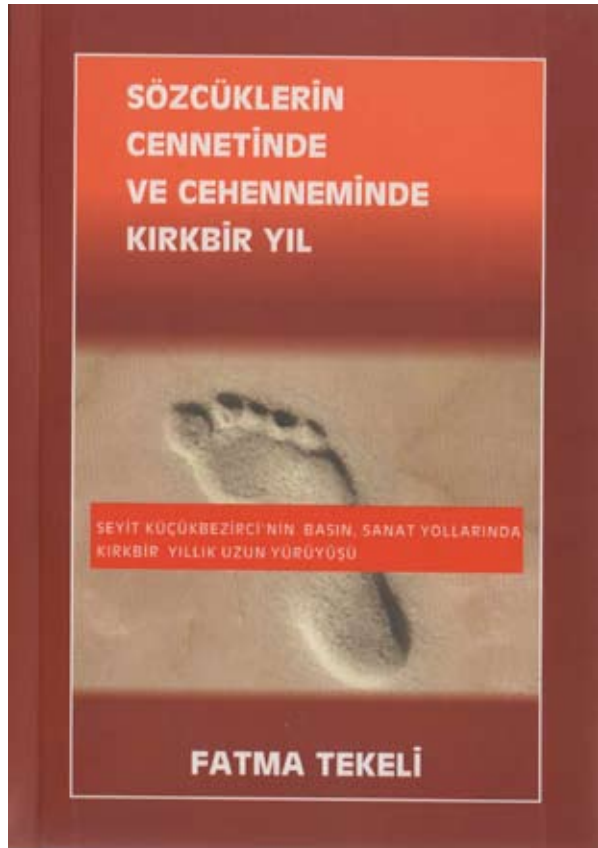
Ali IŞIK

Bir kültür ilavesi olan Akademik Sayfalar'da zaman zaman kitap tanıtımları yapıldığı, hatta kitap tanıtımlarına hasredilmiş özel sayıların bulunduğu okurlarımızın malumudur. Bu cümleden olarak bu yazımızı da yeni bir kitabın tanıtımına ayırdık. Kitabı Fatma Tekeli hazırlamış: "Sözcüklerin Cennetinde ve Cehenneminde Kırk Bir Yıl"... Kitap, Konya'mızın önemli gazeteci, yazar ve halk bilimcilerinden Seyit Küçükbezirci'nin, gazetecilikte ilk imzasının görüldüğü tarih olan 9 Aralık 1958'den 9 Aralık 1999'a kadar geçen kırk bir yıllık yazarlık serüvenini özetliyor. Oysa biz, sevgili Küçükbezirci'nin bu macerasının çoktan yarım asrı geride bıraktığını biliyoruz. Bu durumda yakın bir gelecekte de bu kitabın ikinci cildini görebileceğiz demektir.

Seyit Küçükbezirci'nin, gazetecilikte ilk imzasının görüldüğü tarih olan 9 Aralık 1958'den 9 Aralık 1999'a kadar geçen kırk bir yıllık yazarlık serüvenini özetliyor. Oysa biz, sevgili Küçükbezirci'nin bu macerasının çoktan yarım asrı geride bıraktığını biliyoruz. Bu durumda yakın bir gelecekte de bu kitabın ikinci cildini görebileceğiz demektir.

Sözcüklerin Cennetinde ve Cehenneminde Kırk Bir Yıl, Konya basınında Seyit Küçükbezirci'ye hasredilmiş özel yayınlar ile onu konu edinen lisans tezinin muhteviyatının bir derlemesidir. Kitap, hazırlayıcısının, Küçükbezirci'nin sevgili kızı Fatma Tekeli'nin, ön sözüyle başlıyor. Sonra Küçükbezirci'nin 19 Kasım 1999 tarihinde Yeni Gazete'de (şimdi Hakimiyet) bu kitaba da ad olan aynı başlıklı güzel yazısı ile devam ediyor.

Kitaptaki Seyit Küçükbezirci özel yayınlarından ilki *Çalı* dergisine ait. Mart 1999 tarihli bu özel sayıya A. Cenap Kendi (*Kalemi İle Emek Verenler*), A. Osman Öztürk (*"Ben Seyit Küçükbezirci..."*), N. Yalçın Dikilitaş (*Küçükbezirci De-yince...*), Mehmet Şahin (*Gazeteci...*), A. Sefa Odabaşı (*Konya Sevdalı Bir Aydınımız*), Caner Arabacı (*İlk Yıllardan Üç Aylık Bir Yazı Dilimi*), Fatma Tekeli (*Babam Seyit Küçükbezirci*) yazılarıyla hayat ver-

mişler.

Yeni Gazete'nin kültür eki *Cönk*'ün 15 Eylül 1999 tarihli "Seyit Küçükbezirci Özel Sayısı"nda da Prof. Dr. Haşım Karpuz (*Konya Halkbiliminin Usta Araştırmacısı Seyit Küçükbezirci*), Ali Işık (*Seyit Küçükbezirci'yi Tanımak; Belki... Anlatmak; Asla...*), Dr. Hasan Özönder (*Konya Kültürü'nün Seyyid'i: Seyit Küçükbezirci*), A. Sefa Odabaşı (*Bu Şehrin Yetiştirdiği Halkbilimci Seyit Küçükbezirci*), M. Tahir Sakman (*Siyit Abimiz*), Mehmet K. Gündoğdu (*Kadim Dost Siyit Abi*), N. Yalçın Dikilitaş (*Bir Eskimeyen Dost: Seyit Küçükbezirci*) yazılarıyla yer almışlar.

Yeni Gazete, 2 Aralık 1999'da ona bir "Kırk Birinci Yıl" özel sayfası da hazırlamış. Bu sayfanın en ilgi çekici yönü ise Konya kültür âleminin tanınmış kırk bir isimden alınmış Seyit Küçübezirci izle-

nimleridir.

M. Ali Uz yönetimindeki Konya Postası'nın kültür ilavesi *Akademik Sayfa* da 2 Aralık 1999 tarihinde Küçükbezirci'ye bir özel sayı hazırlamış. Bu özel sayıya da Mehmet Ceylan (*Seyit Küçükbezirci İle 41 Yıl*), N. Yalçın Dikilitaş (*Seyit Küçükbezirci'yi Yazmak Öylesine Zor ki...*), Fuat Önder (*Kültür ve Edebiyat Adamı Seyit Küçükbezirci*), Vehbi Durmuş (*Kendini Yaşayan Adam; Ya Da, Seyit Küçükbezirci*), Durmuş Küçük (Gerçek Seyit Kim mi? Onu Tanımak Mümkün mü?), Nevzat Küçükerdoğan (*Bir Konya Sevdalısı; Küçükbezirci*) yazılarıyla katılmışlar.

Kitabın "Çağdaş Sanatevi'nde 41. Yılı Kutlama Sanat Etkinliği", "Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Yılın İletişimcileri Ödülleri" bölümlerinden sonra Küçükbezirci'ye *Şair Dostlarından Şiir Armağanları* yer almış. Torunlarının gözünden Seyit Küçükbezirci karikatürlerinin ardından yerel gazetelerde onu anlatan yazılara yer verilmiş (*Yazarların Kaleminden Seyit Küçükbezirci*).

Kitabın son bölümünde Küçükbezirci'yle Konya basını üzerine yapılmış iki röportaj yer alıyor (Ercüment Kök: "O Bir Seyit Küçükbezirci O Bir Gazeteci"; Caner Arabacı: "Konya Basın Tarihi Üstüne Seyit Küçükbezirci İle Söyleşi").

Kitap, Küçükbezirci'nin özel albümünden fotoğraflarla bitmekle birlikte 159 sayfalık kitabın hemen hemen bütün sayfaları Seyit Küçükbezirci'nin meslek ve özel hayatına dair fotoğraflarla zenginleştirilmiş.

Süheyla ÖNAL
suheyla_onal@hotmail.com

DÖNGÜ

Dolana dolana dön dur, düven gibi.
Ben bir saptım saman oldum.
Karlar, boranlar oldu,
Ben yine durmadan döner oldum.

Tozlarım bile yok,
Ben kendimde kayboldum.
Toprak mıydı ulaşmak istediğim?
Varana kadar viran oldum.